

Stanowisko

Krajowej Rady Lekarsko – Weterynaryjnej

z dnia 6 listopada 2009 roku

w sprawie projektów utworzenia nowych wydziałów medycyny weterynaryjnej w publicznych szkołach wyższych

Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna z niepokojem odbiera informacje o planach tworzenia kolejnych Wydziałów Medycyny Weterynaryjnej. Ukończenie studiów weterynaryjnych upoważnia absolwenta do natychmiastowego podejmowania praktyki lekarsko-weterynaryjnej. Nie obowiązuje staż, nie ma systemu aplikacji. Tak liberalny system zobowiązuje Wydziały Medycyny Weterynaryjnej do prowadzenia kształcenia na najwyższym poziomie zarówno w odniesieniu do wiedzy teoretycznej, jak i praktycznych umiejętności. Cztery istniejące obecnie Wydziały dokonują wnikliwej oceny nauczycieli akademickich i jednocześnie, zmagając się z niedoborem środków finansowych, rozbudowują bardzo specjalistyczną bazę materialną niezbędną do prowadzenia procesu dydaktycznego. Jest on ściśle powiązany z funkcjonowaniem wyposażonych w możliwie najnowszej generacji sprzęt klinik, pracowni diagnostycznych, laboratoriów oraz pomieszczeń dla zwierząt o standardzie zapewniającym im dobrostan. Działania te wymagają koncentracji środków finansowych zarówno z budżetu państwa, jak i pozyskiwanych z innych źródeł.

Wydziały Medycyny Weterynaryjnej w Europie są okresowo oceniane przez ekspertów Europejskiego Stowarzyszenia Oceny Jakości Kształcenia Wydziałów Medycyny Weterynaryjnej (EAEVE – European Association of Establishments for Veterinary Education). Zwrócili oni uwagę na drastycznie zaniżony współczynnik kosztochłonności studiów weterynaryjnych na polskich Wydziałach. Odnosząc się do tej opinii Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna docenia stanowisko Ministerstwa Edukacji Narodowej, które uwzględnia bardzo wysokie koszty studiów weterynaryjnych. Zdajemy sobie sprawę z ograniczeń jakim podlega budżet państwa. Tym bardziej jednak, środki jakimi dysponuje powinny być racjonalnie i najbardziej efektywnie wydatkowane.

Jedną z najważniejszych rekomendacji podsumowujących obrady Międzynarodowej Konferencji OIE (The World Organization for Animal Health) „Evolving Veterinary Education for a Safer World” (Paryż, 12-14 październik 2009 r.) było stwierdzenie, że również przedmioty podstawowe obejmujące

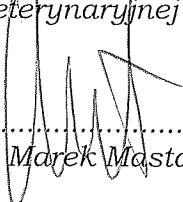
dziedziny nauk biologicznych powinny być wykładane w jednostkach organizacyjnych ściśle podlegających Wydziałom Medycyny Weterynaryjnej. Umieszczenie ich nauczania np. na innych kierunkach studiów w ramach Uniwersytetu było bardzo krytycznie oceniane, jako nie dające odpowiedniej bazy do dalszych studiów weterynaryjnych i zmuszające do powtarzania kształcenia w tym zakresie w ramach przedmiotów specjalistycznych na wyższych latach studiów. Brak własnej bazy naukowej i edukacyjnej w dziedzinach nauk podstawowych jest negatywnie oceniany przez EAEVE. Spektrum zagadnień jakie we współczesnym świecie obejmuje kierunek Weterynaria, w tym Weterynaryjną Ochronę Zdrowia Publicznego, sprawia, że proces dydaktyczny powinien być prowadzony przez cały okres studiów w wyspecjalizowanych jednostkach organizacyjnych należących do Wydziałów Medycyny Weterynaryjnej.

Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna szanując autonomię poszczególnych Uczelni i dobre intencje uczonych propagujących tworzenie kolejnych Wydziałów Medycyny Weterynaryjnej stwierdza, że projekty te są nieuzasadnione z punktu widzenia merytorycznego, finansowego oraz rynkowego i prawdopodobnie wynikają z bardzo powierzchownego rozpoznania problemu przez projektodawców. Jednocześnie jeszcze raz podkreślamy, że opowiadamy się za wolnym rynkiem praktyk lekarsko-weterynaryjnych, opartym na zdrowej konkurencji i przyjaznym wprowadzaniu do zawodu dobrze wykształconych absolwentów Wydziałów Medycyny Weterynaryjnej. Znajduje to odzwierciedlenie również w treści Kodeksu Etyki Lekarza Weterynarii.

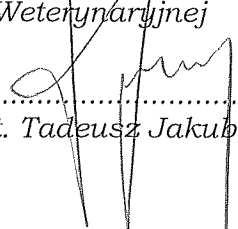
Cztery Wydziały Medycyny Weterynaryjnej nadające co roku dyplom lekarza weterynarii około 700 absolwentom, system specjalizacyjnych studiów podyplomowych, odpowiednio kształtowane zapisy prawne uwzględniające rolę samorządu zawodowego, zapewniają prawidłowe funkcjonowanie rynku praktyk lekarsko-weterynaryjnych i co najważniejsze Weterynaryjnej Ochrony Zdrowia Publicznego. System ten jest bardzo wysoko oceniany w całej Europie, czemu wielokrotnie dawali wyraz przedstawiciele wielu krajów w trakcie Zgromadzeń Generalnych Europejskiej Federacji Lekarzy Weterynarii (FVE – Federation of Veterinarians of Europe). Szanujemy więc nasz sukces.

Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna zwraca się do Pani Minister z prośbą o bardzo wnikliwą i wszechstronną analizę sygnalizowanych problemów. Ze swej strony deklarujemy współpracę.

Sekretarz
Krajowej Rady Lekarsko-
Weterynaryjnej

.....
lek. wet. Marek Mastalerek

Prezes
Krajowej Rady Lekarsko-
Weterynaryjnej

.....
dr n. wet. Tadeusz Jakubowski